

i den 13de Time, saa er det jo over et halvt Døgn, og saa maa han betale for et helt Døgn, altsaa for en Hingst over to Mar, en Drne eller Tyr over 1 Mar maa han betale 3 Rd. Her mangler desuden en Bestemmelse om, at Optageren er forpligtet til at fodre, passe og pleie Kreaturet i den Tid, han har det. Senere hen, hvor der tales om, at, hvad der optages paa Beiene skal afleveres til Oidermanden i Sognet, hedder det derimod, at denne skal være pligtig til at sørge for Fodringen og Pasningen, men Meningen er dog vist ogsaa, at Optageren er forpligtet til at fodre og passe Kreaturet i den Tid, det staar under hans Varetøgt. Ellers kunde det jo f. Ex. hændes, at hvis en kostbar Hest slog sig løs og blev optagen, Optageren da af Oidmanden lod den binde i 12 Timer udenfor Huset uden at fodre den; den kunde jo derved blive aldeles spoleret, før Optagelsen blev meldt til Oieren. — Idet jeg nævnte Oidermænd, kom jeg til at tænke paa, at der er egentlig ingen Bestemmelser med Hensyn til Oidermandsinstitutionen; man har Oidermænd flere Steder, men ikke allevegne, og Oidermanden veed selv ikke, hvilke hans Pligter ere. — Den forrige Taler omtalte ogsaa Hundene, og Bestemmelserne om dem ere ogsaa en af de Ting, jeg har stødt an paa. I § 3 har man en Taxt for Optagelsen af Hunde, men i § 4 ere de slet ikke omtalte, og er der noget Kreatur, som det er vanskeligt at optage, saa er det dog en Hund; neppe i eet af hundrede Tilfælde lykkes det i Reglen at optage en Hund. Jeg tror, at naar Hunden skal være omtalt i den første Bestemmelse, saa maa den gaa ind under den anden, eller ogsaa maa man lade den gaa ud begge Steder. Jeg skal ikke gaa saa vidt som den sidste ærede Taler og forlange, at Hundene ikke skulle have Lov til at færdes paa Beiene, men jeg tænker paa de Tilfælde, at Hunde ødelægge Naboers Haver, Marker, Kreaturer o. s. v. — I § 4 er der den Bestemmelse, at det dræbte eller beskadigede Dyr skal tilbageleveres til Oieren. Her har det vist været Lovkoncipistens Mening, at Dyrene skulle tilbageleveres strax; men det staar der ikke, og altsaa kan den Paagjældende lade Kreaturerne

henligge i flere Dage, før han tilbageleverer dem. Dette kan have forskjellige Følger; det dræbte Kreatur kan ved at henligge blive aldeles værdiløst, og Oieren burde derfor have det tilbage hurtigst muligt; et lemlæstet Kreatur kunde ligge og plages, hvilket dog maasse vilde falde ind under Bestemmelsen om Dyrplageri. I Sagtboen have vi jo en Bestemmelse, ifølge hvilken en Jordbruger er berettiget til at skyde visse Dyrearter, naar Oieren ikke selv vil gjøre det, og der har man bestemt, at Dyrene skal tilbageleveres inden 24 Timer. Jeg vil ikke sige, at netop denne Frist vilde være den rigtige her, men jeg tror dog, at det vilde være heldigt at indsette en lignende Bestemmelse, hvis det overhovedet skal tillades saaledes at dræbe Kreaturer. — Ogsaa et andet Sted i Lovforslaget, er der sat en Frist af 24 Timer, nemlig som Frist mellem Beskjendtgjørelsen om Optagelsen og Salget ved Auktion af Kreaturer, som Oieren ikke vil indløse, eller hvis Oier ikke kjendes. Det tror jeg er, navnlig paa Landet, en temmelig kort Frist, idet Beskjendtgjørelsen ikke allevegne kan komme til almindelig Kundskab i denne Tid. Paa de forskjellige Steder bruges der jo nemlig forskjellige Beskjendtgjørelsesmaader; i nogle Kommuner er der saaledes anbragt Tavler paa forskellige Steder i Sognene, paa hvilke saadanne Beskjendtgjørelser opslaaes; paa andre Steder sker der Oplesning ved Kirkestævne, og paa atter andre samle Oidermændene Beboerne ved at lyde med Horn og meddele dem da Beskjendtgjørelserne. Men paa disse høist forskellige Beskjendtgjørelsesmaader kan den samme Bestemmelse ikke passe. — Endvidere skal jeg henstille, om det ikke vilde være passende at henlægge den Burderingsforretning, som er omtalt i § 13, under Hegnshyndsmandene. Man faaer nu efterhaanden saamange Slags Forretninger og Protokoller i Kommunerne, at det snart er vanskeligt at finde ud deraf, og jeg tror heller ikke, at der her egentlig behøves nogen Protokol, da der kun er Tale om Forretninger, som ere forbi med det Samme, og som ingen Betydning have for Fremtiden; kun de Ting, man absolut skal have Efterretning om i Fremtiden, behøver man at holde Protokol over. — Den ærede